

РЕШЕНИЕ

№ 1924

гр. Варна, 03.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 48 СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Добрина Петрова

при участието на секретаря Антоанета М. Атанасова
като разгледа докладваното от Добрина Петрова Гражданско дело № 20203110110605 по описа за 2020 година

Производството по делото е образувано по предявен от УМБАЛ С.М.“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище в гр.Варна срещу Д. П. А., ЕГН ***** положителен установителен иск по реда на чл. 422 ГПК вр. чл. 52 ЗЗО за ПРИЕМАНЕ ЗА УСТАНОВЕНО между страните, че ответника дължи на ищеца сумата от сумата от 1300 лв. (хиляда и триста лева), представляваща дължима сума за оказана и незаплатена медицинска помощ по КП № 75.1, в периода от 04.08.2019г. до 08.08.2019г. за диагностични процедури и проведено лечение, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 04.11.2019 г. – датата на депозиране на заявлението в съда, до окончателното изплащане, на основание чл. 52 ЗЗО, за която сума е издадена Заповед № 8532 от 06.11.2019 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 18201/2019 г. на ВРС.

В исковата молба ищецът УМБАЛ „С.М.“ ЕАД твърди, че ответникът Д. П. А. (пациент с история на заболяването (ИЗ) № 33388) е постъпил на 04.08.2019 год. в Клиника по гастроентерология при УМБАЛ „С.М.“ ЕАД по повод на отпадналост, безапетитие, гадене и повръщане, диарийни изхождания - до 3 пъти дневно, намаляло количество на урината и подуване на корема. След извършени консулти и изследвания, на пациента е поставена диагноза – Алкохолна чернодробна цироза - активна, декомпенсирана, стадий С по Чайлд. Портална хипертония. Асцит. Спонтанен бактериален перитонит. Спленомегалия.

При хоспитализацията на пациента е било установено, че същият е с прекъснати здравноосигурителни права, за което е бил уведомен. Във връзка с това А. е декларирал писмено, че в случай, че не възстанови здравноосигурителния си статус преди датата на дехоспитализация, на основание чл.109, ал.1 от Закона за здравното осигуряване като лице с прекъснати здравноосигурителни права ще дължи заплащане на стойността на оказаната му медицинска помощ по КП № 75.1 в общ размер на 1 300 лв., определена съгласно утвърдения ценоразпис на лечебното заведение. Независимо от обстоятелството, че пациентът е бил с прекъснати здравноосигурителни права към датата на постъпването си,

лечебното заведение го е лекувало в периода от 04.08.2019 год. до 08.08.2019 год. по посочената клинична пътека № 75.1.

Сочи, че след отчитане на клиничната пътека към НЗОК последната е отказала заплащане на стойността на осъщественото на ответника лечение, тъй като пациентът е бил с прекъснати здравноосигурителни права към датата на дехоспитализация. Излага, че ДСП-Варна е отказала да отпусне целеви средства за диагностика и лечение, защото ответникът е управител на търговско дружество. Твърди, че ответникът дължи заплащане на стойността на оказаната му медицинска помощ на основание чл. 52 ЗЗО. Моли за уважаване на иска и присъждане на разноски.

Ответникът Д.А. чрез назначения му особен представител подава отговор на исковата молба, с който оспорва иска. Твърди, че претендираната сума е недължима, тъй като на ответника му е била оказана спешна медицинска помощ по смисъла на чл. 82 ЗЗ, вр. чл. 52 ЗЗО. Сочи, че оказаните на ответника медицински услуги следва да бъдат поети от държавния и общинския бюджет, а не от лекуваното при условия на спешност лице. В условията на евентуалност твърди, че не са били налице основания за отказ за отпускане на средства по смисъла на ПМС 17 от 31.01.2007 година и ПМС 313 от 17.12.2013 година. Моли за отхвърляне на иска.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното от фактическа и правна страна.

По частно гражданско дело № 18201/2019 г. на ВРС е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК в полза на заявителя Д. П. АТ. с ЕГН *****, с адрес: гр. В. да заплати на кредитора МБАЛ „С.М.“ ЕАД с ЕИК **** със седалище и адрес гр. В., за сумата от 1300 лв., представляваща дължима сума за оказана и незаплатена медицинска помощ по КП № 75.1, в периода от 04.08.2019г. до 08.08.2019г. за диагностични процедури и проведено лечение, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 04.11.2019 г. – датата на депозиране на заявлението в съда, до окончателното изплащане, сумата от 26,00 лв.– държавна такса, както и сумата от 50.00 лв. - юрисконсултско възнаграждение.

Като писмени доказателства по делото са приобщени направление за хоспитализация № 016873/04.08.2019 г., копие от Епикриза, Справка за здравноосигурителен статус към 02.08.2019 г., Заповед № Р-371/28.06.2019 г., Писмо изх. № ЗСП/Д-В/4478 от 19.09.2019 г. и месечна справка Спецификация свършени случаи.

Във връзка с направено оспорване подписа под Декларация от 04.08.2019 г. е назначена СГЕ от заключението на която се установява, че подписът изпълнен от името на декларатор е на лицето Д. П. АТ.. С оглед на което представената декларация не следва да се изключва от доказателствения материал.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Предявеният иск е при наличие на предпоставките по чл.415 т.2 от ГПК, заповедта за изпълнение по чл.410 от ГПК е връчена при условията на чл.47 ал.5 от ГПК. Претенцията е допустима за разглеждане с оглед спазения срок по чл. 415, ал. 4 от ГПК.

Предявеният иск е с правно основание чл.422 вр. чл.415 от ГПК има за предмет да се установи съществуване на вземането, за което е издадена заповед за изпълнение по реда на чл.410 и сл. от ГПК. За успешното провеждане на установителен иск в тежест на ищеца е да докаже твърдението си, че ответника му дължи сумите за които е издадена заповедта за изпълнение.

От приетите по делото писмени доказателства се установява, че на 04.08.2019г. ответникът е постъпил на лечение в МБАЛ "С.М." ЕАД, като е напуснал здравното заведение на 08.08.2019г. Няма спор и че същият е лекуван по Клинична пътека № 75.1 от Приложение № 16 на НРД за 2014 г., както и че са му извършени отразените в исковата

молба медицински услуги и изследвания.

Установява се от приложеното на л. 11 от делото от АСВ лицето Д. П. А. е с прекъснати здравноосигурителни права и има сключен действащ договор с фирма Е.В. 2017 ЕЕООД.

Ищцовото болнично заведение е страна по Националния рамков договор за медицинските дейности към процесния период, като на ответника безспорно е оказана болнична помощ, включена в обхвата на медицинските дейности при задължителното здравно осигуряване, предвиден в чл. 45 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/, които се заплащат от НЗОК. Към периода на предоставяне на медицинска помощ – 04.08.2019г.-08.08.2019г. ответникът е бил с прекъснати здравноосигурителни права, поради което на основание чл. 52 от ЗЗО следва да заплати оказаната му медицинска помощ по цени на съответното болнично заведение. Последният не оспорва нито факта на осъществено му лечение, изследвания и манипулации, нито тяхната стойност. Липсва подадено възражение от ответника в производството по чл.410 от ГПК.

Тъй като той не доказва плащане на предоставената му медицинска услуга, следва да плати стойността ѝ, на основание чл. 109 ЗЗО, която е определена от УМБАЛ.

Възраженията на особения представител, не се споделят. В обхвата на спешна помощ по смисъла на чл. 82 от Закона за здравето, се включват само медицински дейности по посещение на лекар от ЦСМП на мястото на настъпването на евентуално застрашаващо живота или здравето на пациента състояние, оказаната му такава помощ или транспортирането му до лечебното заведение, но не и последваща хоспитализация. Предмет на настоящия спор е претендиране заплащане на медицинска помощ, оказана на Д.А. след хоспитализирането му в клиника по гастроентерология.

Ответникът е бил уведомен за цената на услугите, които следва да заплати, тъй като видно от съдържанието на собственоръчно подписаната декларация за информирано съгласие л. 82 от делото, е удостоверил, че е запознат с цената на лечението си, както и ,че е със здравноосигурителни прекъснати права.

В заключение следва да се приеме, че в полза на ищеца съществува съответното парично вземане, по отношение на което вече е издадена заповед за изпълнение.

Поради тези съображения, съдът намира, че искът е основателен и следва да бъде уважен, като на ищеца бъде присъдена претендираната сума.

На основание чл.78, ал.1 от ГПК и направеното искане ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените в исковото производство разноски - внесена държавна такса 26 лева, 218 лв. за особен представител и 150 лева юрисконсултско възнаграждение, определено на осн.чл.7, ал.2 ,т.1 от по Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Предвид т.12 от Тълкувателно решение № 4/2013г. на ВКС на ОСГТК, настоящият състав дължи произнасяне относно извършените в заповедното производство по чл.410 от ГПК разноски, който предвид изхода на спора следва да се присъдят в пълен размер 26 лв. внесена д.т. и 50 лв. за юрисконсултско възнаграждение или общо сумата в размер на 76лв.

На основание чл.78 ал.6 от ГПК, ответникът следва да заплати направените разноски от бюджета на съда в размер на 150 лв.

С оглед приключване на производството, следва да се изплати възнаграждение на особения представител на ответника в размер на 218 лв., от внесения депозит от ищеца.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните на основание чл.422 вр. чл.415 от ГПК, че **Д. П. А. с ЕГН *******, с адрес: гр. В. **дължи на МБАЛ „С.М.” ЕАД, ЕИК*****, със седалище и адрес на управление: гр.В., вземането, за което е издадена заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК по ч. гр. д. № 18201/2019 г. на ВРС, за сумата от **1300 лв. (хиляда и триста лева)**, представляваща дължима сума за оказана и незаплатена медицинска помощ по КП № 75.1, в периода от 04.08.2019г. до 08.08.2019г. за диагностични процедури и проведено лечение, ведно със законната лихва върху главницата, считано от **04.11.2019 г.** – датата на депозиране на заявлението в съда, до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА Д. П. А. с ЕГН ***** да заплати на МБАЛ „С.М.” ЕАД, ЕИК***, със седалище и адрес на управление: гр.В. сумата от **394 лв. (триста деветдесет и четири лева)**, представляваща направените разноски в производството по чл.422 от ГПК, на основание чл.78, ал.1 от ГПК.

ОСЪЖДА Д. П. А. с ЕГН ***** да заплати на МБАЛ „С.М.” ЕАД, ЕИК***, със седалище и адрес на управление: гр.В. сумата **7 6 лв. (седемдесет и шест лева)**, представляваща разноски в производството по чл. 410 от ГПК по ч.гр.д. № 18201/2019 г. на ВРС.

ОСЪЖДА Д. П. А. с ЕГН ***** да заплати по сметка на ВРС сумата в размер на **150 лева (сто и петдесет лева)**, разноски от бюджета на съда, на осн. чл.78 ал.6 от ГПК.

ДА СЕ ИЗПЛАТИ в полза на адв. Н.А.В. от ВАК, възнаграждение в размер на **218 лв. (двеста и осемнадесет лева)** за осъществено процесуално представителство, в качеството му на особен представител на **Д. П. А.**, за която сума е внесен депозит от насрещната страна.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му пред Варненски окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Варна: _____